

Okány, 1894. február 12. – München, 1970. július 8.

Apja kereskedő volt. Középiskoláit Nagyszalontán végezte, majd beiratkozott a kolozsvári Magyar Királyi Ferenc József Tudományegyetemre, ahol jogi tanulmányokat folytatott. 1916-ban katonai behívót kapott, a 4. honvéd gyalogezred katonája lett s az olasz frontra került. 1918-ban hadifogságba esett s csak két év múlva térhetett haza. Folytatta megszakított tanulmányait, majd Szeghalmon ügyvédjelölt volt. 1923-ban Komádiban ügyvédi irodát nyitott. Az 1930-as években bekapcsolódott a Független Kiszgazdapárt tevékenységébe, részt vett a párt választási küzdelmeiben. 1940 és 1946 között Nagyváradon praktizált. 1944 végén a Magyar Népi Szövetség, majd néhány hónapig a Szociáldemokrata Párt tagja volt. 1946 elején a román hatóságok kiutasították. Debrecenben telepedett le, ismét csatlakozott a Független Kiszgazdapárthoz, a Bihar vármegyei választmányba is beválasztották. 1947 nyarán átlépett a Magyar Függetlenségi Párthoz. Az országgyűlési választáson a Hajdú és Bihar vármegyei választókerületből került be a törvényhozásba. Az Országos Nemzeti Bizottság törvénytelen döntésével 1947. november 20-án megsemmisítette mandátumát. Visszatért ügyvédi mesterségéhez, de a fenyegető letartóztatás elől 1948 októberében bujkálni kezdett. 1949 tavaszán menekült Jugoszláviába, a nagybecskereki menekülttábor lakója lett, majd Belgrádba vitték. A jugoszláv hatóságok őrizetéből 1949. június 7-én Görögországba szökött, később az Egyesült Államokban telepedett le. Tagja lett a Magyar Nemzeti Bizottságnak, beválasztották az összeférhetetlenségi bizottságba. 1953-ban kilépett a magyar emigránsok politikai szervezetéből. Kezdetben a Szabad Európa Rádióban dolgozott, de hamarosan kivált, egy Washington melletti farmon állattenyésztéssel foglalkozott, később Pennsylvania államba költözött. Az 1960-as évektől gyakran utazott Európába, egyik útján érte a halál.